

[Ebba Strange]

der blev ligestillingsminister og kvindeminister, hvis man kan sige det på den måde, i Danmark. Det vil sige, at den ansvarlige for, at de ting, vi havde forpligtet os til efter de konventioner, vi havde underskrevet, ratificeret på kvindeområdet, blev statsministeren. Derfor vil jeg godt spørge, hvem der får ansvaret i Danmark for børnekonventionen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

I begyndelsen af sit indlæg havde hr. Glønborg nogle bemærkninger til mig. Han konstaterede, at jeg ikke var til stede i salen, og håbede, at jeg ville læse hans referat siden hen. Nu er der jo heldigvis højtalere, bl.a. én 5 m på den anden side af glassdøren. Jeg har hørt det hele.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg tror, at Kristeligt Folkepartis ordfører havde fat i noget rigtigt vedrørende artikel 12 om barnets ret til at blive hørt i alle forhold, når det drejer sig om forvaltningsafgørelser osv. Jeg mener ligesom hr. Glønborg, at det er noget, vi skal dyrke meget i udvalget. Vi har gjort en hel del i konkret lovgivning, når det drejer sig om at høre, hvad børn mener, helt ned til en 10-12 år, tror jeg, men der er sikkert behov for en generel vurdering.

Så hæftede Kristeligt Folkeparti sig ved bestemmelsen om, at børn skal beskyttes mod oplysning og information, der kan virke skadeligt på barnet, og hr. Glønborg nævnte specielt pornografi. Det kan bestemte være et problem, især den grovere form for pornografi. Men jeg må sige, efter at jeg har set tv i påskedagene, at det i hvert fald ikke er på mine kanaler, jeg har kunnet finde ret meget pornografi. Derimod har jeg talt 749 drab og 11.000 mordforsøg langfredag og lørdag på tv. Jeg synes faktisk, det er langt alvorligere, at vore unge fuldstændig uden nogen beskyttelse skal sidde og se på den slags ting. Jeg ved ikke, hvad man kan gøre ved det – jeg har næsten opgivet det – men der er mange, der mener, at det er virkelig skadeligt for børn og langt mere end at se voksne mennesker gøre andre ting med hinanden.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne give hr. Ole Espersen ret i, at volden i medierne absolut er lige så slem som pornografien, og jeg kunne have nævnt den i samme åndedrag – vi er helt enige.

Jeg er da glad for, at hr. Helge Adam Møller har hørt, hvad jeg har sagt, men jeg ville uægtelig have været gladere for et tilsagn om, at hr. Helge Adam Møller ville komme op af lænestolen og gå i arbejde med disse spørgsmål. Det ville glæde mig, hvis jeg kunne få et tilsagn fra Det Konservative Folkeparti om, at man ville medvirke til bl.a. at sikre et barns forbindelse til dets hele netværk og sikre, at alle, som har kærlighed til et barn, og som kender noget til det barn, kan få lov til at gøre sig gældende, når dette barns livsvigtige sager skal behandles, så vi virkelig kan blive fri for, at et par bedsteforældre skal høre en udtalelse som »Det her kommer ikke jer ved«.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke ordførerne for en i det store og hele positiv modtagelse af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Der er rejst mange detailspørgsmål, som vil egne sig udmærket til en grundig udvalgsbehandling, hvor den lange række af fagministre, hvis porteføljer er berørt af konventionen, vil have lejlighed til at gå i dybden. Det gælder også det spørgsmål, fru Ebba Strange rejste om, hvordan man på bedste vis kan leve op til konventionens bestemmelser vedrørende offentliggørelse m.v. Jeg ved, at der er så mange i regeringen, mig selv inklusive, som hjertens gerne vil være børneminister, at det såmænd nok ender med, at det bliver statsministeren. Men det er noget, som jeg vil foreslå at man tager op til drøftelse under udvalgsbehandlingen.

Både hr. Glønborg og fru Ebba Strange har været inde på, at det har været lidt længe at få dette forslag frem, og jeg må erkende, at det har taget en rum tid. Men det har naturligvis sine gode grunde. For det er en usædvanlig lang og omfattende konvention, og det er en konvention, som går ind på vældig mange ministerområder. Jeg kan sige, at en række ministerier har været involveret i arbejdet med konventionen: Justitsministeriet, Arbejdsministeriet, Indenrigsministeriet, Socialministeriet og Undervisningsministeriet. Og det har selvfølgelig været tidkrævende at foretage en omhyggelig vurdering af alle konventionens bestemmelser og de